

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa D. B., J. Z. i A. Z.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2017 r.,
na skutek skarg kasacyjnych powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 8 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania i nie
obciąża powodów kosztami zastępstwa procesowego w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powodowie zarzucili zaskarżonemu wyrokowi w swych skargach kasacyjnych, o zbieżnej treści, sporządzonych przez tego samego pełnomocnika, naruszenie art. 328 § 2 k.p.c., naruszenie art. 160 § 1 i 6 k.p.a. w związku z art. 5 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1692 ze zm.) i art. 21 ust. 2 Konstytucji oraz naruszenie art. 361 § 1 k.c. w związku z art. 21 ust. 2 Konstytucji, a wnioski o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania uzasadnili potrzebą wykładni wywołujących rozbieżności w orzecznictwie przepisów art. 160 § 1 k.p.a. i art. 361 § 1 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioski powodów o przyjęcie złożonych przez nich skarg kasacyjnych do rozpoznania, uzasadnione potrzebą wykładni przepisów art. 160 § 1 k.p.a. i art. 361 § 1 k.c., nie spełniają wymagań art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Jeżeli skarżący uzasadnia wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania potrzebą wykładni, o jakiej mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., to powinien przytoczyć z omówieniem dotychczasowego orzecznictwa argumenty przemawiające za ujednoliceniem lub zmianą obecnie przyjmowanej wykładni określonego przepisu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2015 r., V CSK 353/14). Postulowana wykładnia winna mieć przy tym znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

W niniejszej sprawie w dniu 3 września 2015 r. zapadła uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego, III CZP 22/15, zawierająca wykładnię art. 160 § 1 k.p.a. oraz art. 361 § 1 k.c. i zaskarżony wyrok pozostaje w zgodzie z tą wykładnią.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skarg kasacyjnych powodów do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął - analogicznie jak Sąd Apelacyjny i z tych samych, co on przyczyn - na podstawie art. 102 k.p.c.

jw

r.g.